

skæftigelsesfradrag, via den skattepolitik, vi fører. Der har vi netop været med til, at det i højere grad skulle kunne betale sig at gå ud på arbejdsmarkedet.

Og så vil jeg også sluttelig lige give en kommentar til, hvor pengene til satspuljen kommer fra. Jeg ved, det altid er svært for Enhedslisten at forstå, men det ændrer jo ikke ved, at der altså kun er én type mennesker til at betale det her, og det er skatteydere. Pengene kommer altså ikke andre steder fra, så også satspuljepengene kommer fra skatteydere. Hvor skulle de ellers komme fra?

Kl. 10.35

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Socialdemokraternes ordfører, hr. Klaus Hækkerup.

Klaus Hækkerup (S):

Socialdemokratiet står bag den aftale, som har udmøntet sig i loven om satsreguleringsprocenten. Det har vi gjort, siden den blev indført i 1990. Vi er også enige i, at når lønudviklingen er over 2 pct., skal der anvendes en del af den overskydende stigning, dog højst 0,3 pct. af de samlede offentlige udgifter, til overførselsindkomster i det pågældende år til en særlig pulje. Denne pulje skal så bruges til forbedring af vilkårene for overførselsindkomstmottagerne og svage grupper inden for social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet. Det kommer altså de samme modtagere af overførselsindkomsterne til gode, blot på en mere hensigtsmæssig måde.

I loven for indeværende år er der således plejeboligaranti for 150 mio. kr., forsøg med fritidspas til udsatte børn for 10 mio. kr., støtte til centre for tegnsprog og tegnstøttet kommunikation med 4 mio. kr., behandlingsgaranti i fængslerne med 27 mio. kr., støtte til svage grupper i kanten af arbejdsmarkedet med 12 mio. kr., en ansøgningspulje vedrørende kvinder og familier med etnisk minoritetsbaggrund på 12 mio. kr., støtte til rehabilitering af unge kriminelle med 11 mio. kr., og så får Mødrehjælpen til støtte til sårbare mødre 5 mio. kr.

Det er alt sammen aktiviteter, der ellers ville have svært ved at finde plads på finansloven, og som giver en både velkommen og tiltrængt hjælp til disse grupper, som på forskellig vis er udsatte.

Hvis det her er en lighedsdebat, hvad det måske er, så vil jeg godt sige, at Socialdemokratiet

ikke mener, at ligheden er stigende i Danmark, tværtimod. Både ejendomspriser og kursstigninger på værdipapirer skaber store private formuer og dermed selvfølgelig også større forskel i forbrugsmulighederne. Det er bare ikke noget, der har med satspuljen at gøre.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Hr. Klaus Hækkerup har jo fuldstændig ret i, at det her er en ulighedsdebat. Det er også fuldstændig korrekt, at det her ikke har så meget at gøre med huspriser, men at det har at gøre med, hvad nogle af de økonomisk dårligst stillede i det her land får i hånden.

Det er jo ikke folk, som bare har meldt sig ud af samfundet eller noget i den stil. Vi snakker om mennesker, der bliver arbejdsløse. Det er der faktisk rigtig, rigtig mange der gør, ca. 900.000 har i løbet af et år kortere eller længere tids arbejdsløshed. Vi snakker om folkepensionister, førtidspensionister, folk, der er syge.

Det er dem, der finansierer nogle af de ting, som blev læst op fra talerstolen. Nogle af de socialpolitiske initiativer i det her land bliver finansieret af de økonomisk dårligst stillede.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det virkelig er socialdemokratisk socialpolitik, at det er de dårligst stillede, der skal finansiere en indsats mod negativ social arv, plejeboliger for ældre osv. Er det virkelig dertil, Socialdemokraterne er kommet nu?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Nej, jeg synes, at de udsagn, hr. Jørgen Arbo-Bæhr kommer med, viser, at han måske ikke har forstået eller ikke vil forstå indholdet i reguleringsmekanismen.

Som det allerede er nævnt i debatten, regulerer vi overførselsindkomsterne her i Danmark på en måde, der giver en meget bedre regulering end faktisk alle andre lande, vi kender, har; også en meget bedre regulering end den regulering, der var gældende før 1990.

Den regulering har vi sammensat på en sådan måde, at vi til de samme grupper udtager en lille del af det samlede reguleringsbeløb, som anvendes til de grupper, der er særligt udsatte blandt dem, der har et behov, f.eks. de marginaliserede grupper på arbejdsmarkedet.

Så jeg er ikke enig med hr. Jørgen Arbo-Bæhr i hans udsagn.

Kl. 10.40